

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Edith Österlund*
 Härad: *Västbo* Adress: *Box 5, Hüllerstorp*
 Socken: *Kulltorp* Berättat av: *E. Österlund f. 1854*
E. Österlund f. 1862
 Uppteckningsår: *1941* Född år: *i Kulltorp*

"*Kema - Lven*", - *byggde original. s. 1-5.*

Uttryck och talesätt. s. 6-8.

Skriv endast på denna sida!

En byggeoriginie var
Rena-Tven. Denne vanka-
de omkring och sålde
korgar under 1860-70
talen. Han var född i
Kulltorps näjon gång
början av 1800-talet och blev
död i slutet av 70-talet.

Han hade varit i
Hammark och lärt sig
göra korgar, sena fina korgar
som han frädde på sin
vänstra arm, då han gick
omkring med sin handel.
Vänstra handen var ofärdig
och denna kallade han sin
torvskada. Barnen kastade
bräte efter honom och gläp-

ord som din danske kund,
o. s. v. i den stilen.

Han gick också omkring
i andra socknar och sålde
bogar, men mest gick han
dock i sin hemsocken.

Han berättade gärna
om resor, som han hade
själv gjort, men ingen
visste, som han talade
samma, vet ingen, men
man låt honom hålla.

Jag har varit i Portu-
gal, jag har seglat på Medel-
havet och jag såg Jerusalem
bety och det blånade som
solen... Med bestämda mel-
lanser kom han till gud.

arna och fick logi på de
platser han brukade få.
Han bad aldrig någon
någon annan om något.
En vacker dag för den
leden i Rena-Tven. Då gick
han till pastor Frolind
i Suono och berättade
en rolande historia om
adlingen som kommit på
deltid och därav fattig-
domen. Han var vän-
ligen född av slikten
Förskolelektion och hade
genom dygghet och
andra minniskors elakhet
kommit av sig och inte
blivit vad han var annars

till: Hämliken en idling!
Pastor Forslund som var lite
svag för adelskapet, be-
lyskade denne man djupst
som genom andras frivill-
ande glidit ned för. Forslund
trudde honom fullt och
fast och gav honom lite
pengar samt en riktigt
bra kavaj. Men det var
både först på sistmån besökte
Forslund, denne gjorde att han
blevit grundligt lurad, detta
sade man till Penas-tuen vil-
ken aktade sig nog att
komma åt ballet
Han blev allt varre och
varre till att driva omkring

gas så av andra mer än
fråne där han blev hem-
skickad och fast för lö-
driveri och kullbagnsbruk
na fick betala för honom
gång efter annan.

Denne blev således
ett hyggeoriginal i äldre
tid och hade sin bostad
i äldre bonus hemmet under
sin sista dag. Han
hade en barn som kallades
för Penn-Magnus. Denne ar-
betade bildade familj och
levde i mycket till den and-
re ett ordentligt liv i både
kelt och söcker. Även han
gjorde korgar och arbetade or-
dentligt till sin död.

Här man skämtat och glum-
mat frö i tiden brukade
man säga:

Ah ska vi va' allvarsam-
ma å latta = låta suoren
rimma...

Ibland då man skämtade
brukade man säga så här:

Ah är de- inte roligt
länge, nu vill ja' gå
hem, å är de- inte roligt
där, så kommer ja' igen...

Här man såg stjärnfel
sade man: Ah vänner
sella se'...

Och man såg en orovligt mager
människa sade man:

Han ser ut som om han

(vänder
sitt
sig)

hade ätet goss vidare
från riven...

Lissa bita mig; jorke-
na skita mig, de-ai inte
gott a va god, var
hopporna källa en beva...

Har så-ja böt från gam-
mal ost.

= skall

Ja brukade man säga då
man ville hämmas någon
begången oföräkt.

Ja brukade man även säga då
kär då ungdomen var ute:

Har a- nava (= händer) som
inte biva, 'har a-kuoa, som
inte biva, 'har a- summa

= 'kuoga'

biva
= blöda

som inte är dumma...

Köpa apa & sälja gapa...
Så brukade man säga då man
gick på marknader och tittade
utan att köpa något.

= lilla!
= ville!
= tordes?

Äck du lilla, om ja vella!
Äck du store om ja tora!
Så brukade ungdomen skämta
och glamma med varandra store
och mindre.

Tjörkåblos i hemmabros...
Sade man om de som var ut-
sökt klädda då de gick i kyrkan
och var fräsiga till vardags...